

FYLKESMANNEN I HEDMARK

Miljøvern avdelingen

Saksbehandler, innvalgstelefon
Hans Chr. Gjerlaug 62 55 11 82

Vår dato
19 JULI 2002
Arkivnr.
451.0

Vår referanse
2002/1690
Deres referanse
2002-458-1/K/THG/tla

Miljøerndepartementet,
Postboks 8013 Dep.,
0030 Oslo

NOU 2002:1 – Fortid former framtid – utfordringer i en ny kulturminnepolitikk

Det vises til Deres brev av 28. februar 2002.

Utvalget som har avgitt utredningen, har en klar visjon for en ny kulturminnepolitikk, og gir en oversiktlig framstilling av mål, strategier og tiltaksområder for å oppfylle denne visjonen. Det pekes på mangler og utfordringer knyttet til juridiske og økonomiske virkemidler, og understrekes at større dialog og medvirkning i de ulike prosessene er viktig for måloppnåelsen. Fylkesmannen har ingen vesentlige merknader til dette.

Fylkesmannen har imidlertid noen kommentarer som gjelder organisatoriske forhold og juridiske virkemidler.

Organisering av den offentlige kulturminneforvaltningen

Det er i tråd med St. meld. nr. 19 (2001-2002) i større grad enn tidligere å legge ansvaret for lokale oppgaver til kommunene. Dersom dette skal være gjennomførbart, må det foretas en gjennomgang og klargjøring av roller og ansvarsforhold for de ulike aktørene på dette fagområdet. Det må også sikres at kommunene har tilstrekkelig kompetanse og ressurser til ivareta det ansvaret de blir pålagt. Fylkesmannen vil understreke at det i den forbindelse må legges til rette for ulike former for interkommunalt samarbeid som kan bidra til å etablere både et faglig miljø og kostnadseffektive løsninger.

Det vil neppe være mulig for kommunene, selv med ulike samarbeidsordninger, å ha tilstrekkelig spisskompetanse på alle fagfelter innenfor kulturminneforvaltningen. Det er derfor nødvendig å opprettholde/etablere solide regionale og sentrale kompetansemiljøer slik at kommunene kan få den veiledning som er nødvendig for å nå målsettingene for den nye kulturminnepolitikken.

Utvalget mener at "en organisatorisk samling av hele kulturminne-, miljø- og landbruksforvaltningen på fylkesnivå gir nye muligheter". Fylkesmannen er klar over at det på det tidspunktet utvalget la fram sin innstilling, forelå et forslag om å overføre den regionale landbruks- og miljøforvaltningen til fylkeskommunene. Stortinget har nå fattet vedtak om at den regionale landbruks- og miljøvernforvaltningen skal forbli hos fylkesmannen. Argumentasjonen for en organisatorisk samling av kulturminne-, landbruks- og miljøvernforvaltningen står likevel fast. Et av prinsippene i St. meld. nr. 19 (2001-2002), som

Postadresse:
Postboks 4034
2306 HAMAR

Kontoradresse:
Statens hus
Parkgt. 36, HAMAR

Telefon:
62 55 10 00

Telefaks:
62 55 11 61

Org.nr.: 974 761 645
Banknr 7694.05.01675

postmottak@fm-he.stat.no
Internett: www.fylkesmannen.hm.no

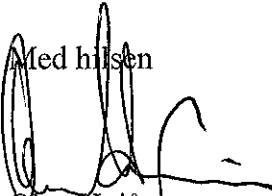
Stortinget sluttet seg til i juni 2002, er at myndighetsutøvelse av overkommunal karakter ikke skal legges til fylkeskommunen, men til fylkesmannen eller andre statlige organer. På denne bakgrunn synes det å være naturlig at framtidens regionale kulturminneforvaltning blir overført til fylkesmannsembetene.

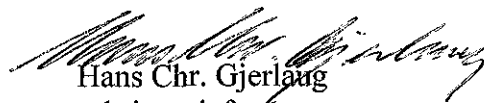
Juridiske virkemidler

Fylkesmannen er enig med utvalget i at kulturminner og kulturmiljøer ivaretas best gjennom et eget regelverk og ikke ved en inkorporering i plan- og bygningslovens regler. I denne sammenheng vil fylkesmannen peke på betydningen av en samordning/harmonisering mellom kulturminneloven og plan- og bygningsloven.

Fylkesmannen er enig med utvalget i at tidlig planmedvirkning fra berørte parter vil styrke kulturminne- og kulturmiljøinteressene. Slik vi ser det, er regelverket også i dag med på å sikre slik medvirkning. Dette kan skje ved konkret tilbakemelding på oppstartmeldingen i plansaker eller gjennom ulike planfora. Det er imidlertid grunn til å tro at grunnlaget for kulturminnemyndighetenes informasjon om mulige kulturminner/miljøer gjennom registre og annet verktøy, kan forbedres. Avsetting av nasjonale, regionale og lokale kulturminner og kulturmiljøer i veiledende, overordnede planer, vil kunne bidra til å anskueliggjøre betydningen av disse overfor kommunene.

Når det gjelder detaljregulering, er det viktig å øke bevisstheten omkring de muligheter som ligger i adgangen til bevaringsregulering, jf. plan- og bygningslovens § 25 nr.6. Deres bygningsmyndighetene også skal håndtere interiøret i bygninger, stiller dette krav til en detaljering i planene som grenser til fredningsbestemmelser. En klar definisjon av hva som er «interiør» vil derfor være nødvendig. Det må avklares om tekniske installasjoner skal inkluderes, skillet mellom løs og fast innredning må klargjøres og det må tas standpunkt til om samtidens krav til sikkerhet skal fravikes. Behandling av slike saker vil stille store krav til kompetanse i kommunene.

Med hilsen

Olav Høiås
fung. fylkesmann

Hans Chr. Gjerlaug
seksjonssjef